

خلاصه گزارش ورقه ۱:۱۰۰,۰۰۰ احمد آباد

محدوده جغرافیایی : محدوده نقشه احمدآباد، در شمال کویر بزرگ ایران و در میان عرض‌های شمالی ۳۵° ۳۰' تا ۳۶° ۰۰' و طول خاوری ۵۶° ۳۰' تا ۵۷° ۰۰' جای گرفته است. این ورقه از دیدگاه زمین شناسی در محدوده پهنا ایران مرکزی جای دارد.

چینه شناسی: کهن‌ترین واحدهای سنگی موجود در منطقه در محدوده وابسته به زمان پیش از کرتاسه است.

مزوزوئیک (میان زیستی):

کرتاسه پائینی: واحد نهشته‌های محیط‌های نا آرام $K_1^{l.sh}$: آپسین- آلبین، به سه

بخش زیر قابل تفکیک است:

الف- واحد شیلی K_1^{sh} ب- واحد آهکی K_1^l ج- واحد آتشفشانی K_1^{V2}

کرتاسه بالایی: واحد مارنی آهکی K_2^{ml} : تورونین- کنیاسین

واحد K_2^{sh} : سنومانین- کامپانین

واحد آهکی K_2^{ls} واحد K_2^l

واحد آتشفشانی K_2^V : سانتونین- کامپانین

سنوزوئیک (نوزیستی)

واحد Pe^c : پالتوسن

واحد آهکی Pe^l : پالتوسن بالایی

واحد شیلی Pe^{sh} : پالتوسن زیرین (دانین)

واحد کنگلومرای Pe^{cs}

واحد شیلی آهکی E^f : ائوسن آغازین- ائوسن میانی (ایپرزین- لوتسین)

واحد آهکی E_1^l : ائوسن آغازین

واحد مارنی- ماسه سنگی E_2^{ms} : ائوسن میانی (لوتسین)

واحد کنگلومرای E_2^c

واحد آذر آوری E^{tb}

واحد آتشفشانی E^v

واحد مارنی E_2^m

نفوژن:

واحد کنگلومرایي Ng^{c1}

واحد مارني Ng^{m1}

واحد مارني PIQ^m

واحد کنگلومرایي PIQ^c

واحد Q^b

سنگ نهشته‌هاي کواترنر:

پادگانه‌هاي کهن Q^{t1} ، پادگانه‌هاي جوان Q^{t2}

واحدهاي Q^{f1}, Q^{f2} ، واحد Q^{mf} ، واحد Q^{cf}

واحد Q^{al} ، واحد Q^c ، واحد Q^{sd1} و واحد Q^{sd2}

سنگ‌هاي نفوذي:

واحد da : پلیوسن و یا جوانتر ، واحد qm : پس از کرتاسه

سنگ‌هاي دگرگوني پيش از کرتاسه:

واحد gn واحد sch واحد mv

واحد mb : (ف- کشاني سن بعد از کرتاسه را براي آن تعيين کرده است) واحد di

زمین شناسي ساختماني: منطقه مورد بررسي بخشي از شمال کوير بزرگ ايران در زون ايران مرکزي است. اين بخش در محدوده میان گسلهاي درونه و جاي دارد. سرشت تکه‌تکه شدگي و بلوکی منطقه ايران مرکزي و برجاي بودن روندهاي ساختاري کهن در پي سنگ آن، بروز واکنشهاي ناهمسان را در برابر استرس‌هاي گوناگون و بیشتر نامتقارن بعدي به دنبال داشته است. از اينرو بدون توجه به آنها توصيف و بازسازي شرايط حوضه‌هاي رسوبي منطقه دشوار مي‌نمايد. در اين منطقه، تنها نهشته‌هاي کواترنر بگونه‌اي چين نخورده برجاي مانده‌اند. نهشته‌هاي کهن‌تر از کواترنر در منطقه در روند دوره‌هاي گوناگون با شدت و ضعف‌هاي ناهمسان به کرات چين خورده‌اند. بطورکلي عناصر ساختاري ناحيه شامل گسل، چين و درزه است. گسل‌ها: گسل‌هاي موجود در منطقه را مي‌توان به سه گروه اصلي گسلهاي فشارشي (تراستي و برخي معکوس)، کششي (نرمال) و امتدادلغز تقسيم کرد. چين‌ها: عمده چين‌ها، در رده چين‌هاي نامتقارن مي‌باشند. زمین شناسي اقتصادي: مواد معدني اين ناحيه شامل کاني‌سازي فلزي (مس)، سنگ‌هاي تزئيني (سنگ آهک) و گچ مي‌باشد.